

قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت - مصوب ۱۳۷۰/۰۶/۱۳

معاونت تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات - معاونت حقوقی ریاست جمهوری (Qavanin.ir)

قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت - مصوب ۱۳۷۰/۰۶/۱۳

قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت

مصوب ۱۳۷۰/۰۶/۱۳

ماده ۱ - حقوق میناء، مستخدمین رسمی مشمول قانون استخدام کشوری و مقررات استخدامی شرکتی دولتی مصوب ۱۳۵۲ برابر است با حاصلضرب ضریب حقوق موضوع ماده ۳۳ قانون مذکور در عدد میناء، گروه مربوط بشرح جدول زیر که جایگزین جدول حقوق ماده ۳۲ قانون استخدام کشوری می شود تعیین می گردد:

گروه	عدد میناء
۱	۴۰۰
۲	۴۵۰
۳	۵۰۰
۴	۵۶۰
۵	۶۲۰
۶	۶۸۰
۷	۷۴۰
۸	۸۱۰
۹	۸۸۰
۱۰	۹۵۰
۱۱	۱۰۲۰

فواصل اعداد میناء، گروههای متوالی بعد از گروه ۱۱ به ترتیب ۷۰ و حداکثر گروه قابل احراز، گروه ۲۰ خواهد بود.

تبصره ۱ - گروههای ورودی مستخدمین مشمول این قانون با در نظر گرفتن مقاطع تحصیلی آنان و نوع و حساسیت شغل، اهمیت وظایف، میزان مسوولیتها و بر حسب رشته ها و رشته های مختلف شغلی در یکی از یازده گروه اول جدول موضوع ماده ۱ تخصیص می یابد.

تبصره ۲ - اعداد مینای حقوق ماهانه مقامات و همپراز آنان بشرح زیر تعیین می گردد که با اعمال ضریب مذکور در ماده ۱ قابل پرداخت خواهد بود:

الف -

الف - معاونین وزراء، ۱۷۰۰

ب - استانداران، سفراء، ۱۸۰۰

ج - وزراء، نمایندگان مجلس شورای اسلامی، معاونین رئیس جمهور، معاونین قوه قضائیه و رئیس کل دیوان محاسبات ۱۹۰۰

د - معاون اول رئیس جمهور، نواب رئیس مجلس شورای اسلامی و اعضای شورای نگهبان ۲۰۰۰

ه - رؤسای سه قوه ۲۲۰۰

تبصره ۳ - مقامات مذکور پس از پایان دوران تصدی به ترتیب در بالاترین گروههای جدول فوق تخصیص می یابند و حقوق هر یک از آنان بر اساس عدد مینای گروه مربوط تعیین خواهد شد. نخست وزیران دوران انقلاب اسلامی با معاون اول رئیس جمهوری همپراز می گردند.

تبصره ۴ - دولت مکلف است تغییر ضریب حقوق موضوع ماده ۳۳ قانون استخدام کشوری و اصلاحات بعدی آن را که همه ساله با توجه به شاخص هزینه زندگی مشترکاً توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور، وزارت امور اقتصادی و دارائی، سازمان برنامه و بودجه و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران پیشنهاد خواهد شد مورد تصویب قرار دهد و به همین نسبت حقوق بازنشستگان و مستمری بگیران را افزایش دهد.

ب -

ماده ۲ - حقوق مستخدمین در هر سال با در نظر گرفتن خدمت قابل قبول آنان در سال قبل بشرح زیر تعیین می گردد:

(ضریب افزایش سنواتی + ۱) حقوق سال قبل - حقوق هر سال

ضریب افزایش سنواتی سالانه بر اساس ارزشیابی شاغلین به میزان ۳، ۴ و ۵ درصد خواهد بود.

تبصره ۱ - مستخدمینی که حقوق آنان با این قانون تطبیق داده می شود در قبال هر سال از خدمت خود تا پایان سال ۱۳۶۹ از افزایش سنواتی به میزان ۳٪ حقوق میناء، آخرین گروههای مربوط که بر اساس مقاطع تحصیلی آنان تعیین خواهد شد برخوردار خواهند گردید.

تبصره ۲ - افزایش سنواتی برای هر یک از مقامات موضوع تبصره ۲ ماده ۱ بر اساس عدد مینای مربوطه محاسبه خواهد شد.

ب -

تبصره ۳ - مشمولین تبصره ۳ ماده ۱ در صورت اشتغال در هر یک از دستگاههای دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی و مؤسسات و شرکتی که شمول حکم بر آنها مستلزم ذکر نام است از افزایش سنواتی بر اساس اعداد مینای گروه مربوط برخوردار خواهند شد.

قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت - مصوب ۱۳/۰۶/۱۳۷۰

تبصره ۴ - مستخدمیني که بیش از ۳۰ سال خدمت دولتي داشته و دارند و کسورات مربوط را پرداخت نموده و یا بنمایند بجای معادل ریالی آخرین پایه موضوع ماده ۳ قانون اصلاح مقررات بازنشستگی و وظیفه قانون استخدام کشوري مصوب ۱۳/۰۶/۱۳۶۸ می توانند در قبال هر سال خدمت مازاد بر ۳۰ سال از افزایش سنواتی مضاعف برخوردار باشند.

ماده ۳ - جدول و نحوه ارتقاء گروه مستخدمین با در نظر گرفتن ارزش کار، میزان مسوولیتها، اهمیت وظایف، سوابق تجربی، تحصیلات و ارزشیابی شاغلین تعیین خواهد شد که در زمان تطبیق حقوق و مزایای کارکنان شاغل و همچنین در اجرای موضوع ماده ۲ این قانون نیز ملاک عمل قرار خواهد گرفت. تعداد گروههای قابل تخصیص در هر مقطع تحصیلی با در نظر گرفتن عوامل فوق ۵ الی ۷ گروه تعیین می گردد.

تبصره ۱ - مستخدمیني که ارتقاء گروه می یابند حقوق آنان بر اساس عدد مبناء در گروه جدید به اضافه مجموع افزایشهای سنواتی در گروه قبل تعیین می گردد.

تبصره ۲ - مستخدمیني که مشاغل آنان دارای ویژگیهای خاص و پیچیده بوده و از حساسیت بالایی برخوردار است و یا دارای مهارتهای خاص و خارق العاده می باشند در یکی از گروههای جدول موضوع ماده ۱ تخصیص می یابند.

تبصره ۳ - مستخدمیني که به درجه رفیع شهادت نائل شده یا می شوند همواره در دو گروه بالاتر از مستخدمین شاغل و مشابه تخصیص می یابند و بر اساس گروه تعیین شده از افزایش سنواتی سالانه کماکان برخوردار خواهند شد.

تبصره ۴ - دولت می تواند در موارد زیر به مستخدمین يك الي دو گروه تشویقی علاوه بر گروه استحقاقی اعطاء نماید.

الف - آزادگان

ب - جانبازان انقلاب اسلامی.

ج - رزمندگانی که حداقل ۶ ماه متوالی یا ۹ ماه متناوب در جبهه های نبرد حق علیه باطل خدمت نموده اند.

د - مدیران.

ه - مستخدمیني که خدمات برجسته انجام داده باشند.

۳۶

تبصره ۵ - مستخدمیني که تنزل گروه می یابند مابه التفاوت حقوق مبنای گروه قبلی با گروه جدید به اضافه مجموع افزایشهای سنواتی قبلی را دریافت خواهند نمود.

هرگونه افزایشهای سنواتی بعدی این قبیل مستخدمین در گروه جدید و نیز افزایش حقوق ناشی از ارتقاء، گروه بعدی آنان تا استهلاك کامل از مابه التفاوت مذکور کسر خواهد شد.

تبصره ۶ - تحصیلات غیر رسمی مستخدمیني که قابلیت انطباق با مدارک تحصیلی رسمی را داشته باشند با مدارک تحصیلی رسمی همطراز خواهند شد.

۳۷

تبصره ۷ (الحاقی ۱، ۲، ۱۱۳۸۱-) دولت می تواند به ایثارگرانی که مشمول بندهای (د) و (ه) تبصره (۴) این ماده می شوند، علاوه بر گروههای تشویقی تبصره یاد شده يك الي دو گروه تشویقی دیگر اعطاء نماید.

ماده ۴ - میزان فوق العاده شغل مستخدمین شاغل حداقل برابر با ۵۰٪ حقوق مبناء، گروه مربوط تعیین می گردد که با در نظر گرفتن نوع کار و وظایف و مسوولیتها به منظور ایجاد هماهنگی در پرداختها تا ۱۵۰٪ حقوق مبناء آنان قابل افزایش است.

۳۸

تبصره ۱ - فوق العاده شغل متصدیان مشاغل مدیریت و سرپرستی علاوه بر فوق العاده شغل موضوع این ماده تا ۲۵٪ حقوق مبناء آنان قابل افزایش است.

تبصره ۲ - فوق العاده شغل آن دسته از مستخدمیني که تصدی مشاغل تخصصی و تحقیقی و یا آموزشی را بعهده دارند علاوه بر موارد فوق تا ۲۵٪ حقوق مبناء آنان قابل افزایش است.

ماده ۵ - به کارکنانی که مشاغل آنان استاندارد شده است و شاغلین مربوط بیش از استاندارد تعیین شده انجام وظیفه می نمایند فوق العاده ای تحت عنوان فوق العاده کارانه حداکثر معادل حقوق مبنای آنان و بر حسب ارزش واحد استاندارد کار و کار اضافی انجام شده در هر ماه پرداخت خواهد گردید.

۳۹

تبصره ۱ - کارکنانی که مشاغل آنان قابل استاندارد نمی باشد و بیش از حد معمول با کیفیت مطلوب وظایف خود را انجام می دهند نیز می توانند به همان نسبت از فوق العاده کارانه برخوردار شوند.

۴۰

تبصره ۲ - استاندارد مشاغل عمومی توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور و استانداردهای مشاغل خاص با پیشنهاد دستگاههای مربوط و تأیید سازمان امور اداری و استخدامی تعیین می گردد.

ماده ۶ - به دولت اجازه داده می شود در اجرای نظام هم آهنگ پرداخت به منظور تطبیق وضع کارکنان دستگاههای مشمول مقررات خاص و جذب و نگهداری نیروهای مناسب برای مشاغل تخصصی و مدیریت در مواردی که در این قانون پیش بینی نشده است فوق العاده های خاصی وضع نماید.

۴۱

ماده ۷ - دولت مکلف است با در نظر گرفتن تغییرات ناشی از اجرای این قانون نسبت به تغییر و اصلاح درصد و یا میزان پرداخت فوق العاده های موضوع مواد ۳۹ و ۴۰ قانون استخدام کشوري در حدود اعتبارات مصوب اقدام نماید.

۴۲

ماده ۸ - حقوق و فوق العاده شغل دارندگان مدارک تحصیلی دکتری و فوق لیسانس و مدارک همطراز از لحاظ استخدامی، که در مراکز و یا واحدهای آموزشی، مطالعاتی و تحقیقاتی دستگاههای مشمول این قانون اشتغال به کار دارند نباید از هشتاد درصد (۸۰٪) مجموع حقوق و فوق العاده شغل کارکنان مشابه مشمول قانون اعضای هیأت علمی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی کمتر باشد.

۴۳

ماده ۹ - کمک هزینه عائله مندی و اولاد مستخدمین مشمول قانون استخدام کشوري و این قانون بشرح زیر قابل پرداخت است.

۴۴

۱ (اصلاحی ۱۵، ۰۷، ۱۳۷۵-) به مستخدمین مرد شاغل و بازنشسته و وظیفه بگیر مشمول این قانون که دارای همسر دائم می باشند ماهیانه معادل هفتاد درصد (۷۰٪) حداقل حقوق مبنای جدول موضوع ماده ۱ این قانون به عنوان کمک هزینه عائله مندی.

۲ (اصلاحی ۱۵، ۰۷، ۱۳۷۵-) به هر يك از مستخدمین مرد شاغل و بازنشسته و وظیفه بگیر مشمول این قانون که دارای فرزند تا سن ۲۰ سال هستند به

قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت - مصوب ۱۳/۰۶/۱۳۷۰

ازای هر فرزند (حداکثر تا سه فرزند) ماهیانه معادل چهارده درصد (۱۴٪) حداقل حقوق مبنای جدول موضوع ماده ۱ این قانون به عنوان کمک هزینه اولاد.

فرزندان مستخدمین متوفی مشمول این قانون که کمتر از ۲۰ سال سن دارند مشمول کمک مزبور خواهند بود.

حداکثر سن برای اولادی که از مزایای این ماده استفاده می کنند به شرط ادامه تحصیل و ارائه گواهی مربوط ۲۵ سال تمام برای اولاد ذکور و زمان ازدواج برای اولاد اناث خواهد بود.

به مستخدمان یاد شده، همچنین مستخدمان متوفی که فرزند آنان معلول بوده و قادر به کار نباشند، کمک هزینه اولاد بدون لحاظ شرایط پیش بینی شده قابل پرداخت است.

تبصره ۱ (اصلاحی ۰۱، ۰۲، ۱۳۸۰-) مستخدمان زن شاغل، بازنشسته مشمول این قانون که به تنهایی متکفل مخارج فرزندان خود هستند، از کمک هزینه عائله مندی و اولاد و همسران وظیفه بگیر مستخدمان متوفی از کمک هزینه عائله مندی بهره مند می شوند. این قبیل افراد در صورتی که مجدداً ازدواج کنند و برابر حکم دادگاه حضانت فرزندان و نفقه آنان بر عهده آنها قرار گیرد، در خصوص فرزندان تحت تکفل خود از کمک هزینه های موضوع این تبصره برخوردار می گردند.

افراد موضوع این تبصره چنانچه از همسر دوم خود طلاق بگیرند یا همسر دوم آنان نیز فوت نماید، در صورت طلاق از مستمری بازنشستگی مربوط به همسر فوت شده اول خود و در صورت فوت همسر دوم از مستمری بازنشستگی هر کدام از همسران که بیشتر است برخوردار می شوند.

حداکثر سن برای فرزندان ذکور مستخدمانی که از کمک هزینه عائله مندی موضوع این تبصره استفاده می کنند بیست سال، در صورت ادامه تحصیل بیست و پنج سال برای اولاد اناث تا زمان ازدواج و برای فرزندان معلولی که قادر به کار نیستند بدون شرط سنی خواهد بود.

تبصره ۳ (اصلاحی ۰۱، ۰۲، ۱۱، ۱۳۸۰-) کمک هزینه عائله مندی و اولاد برای بازنشستگان کشوری و لشگری که دارای شصت سال سن و بیشتر باشند و مستخدمین از کار افتاده (بدون شرط سنی) علاوه بر میزان مقرر دریافتی مطابق قانون، ماهانه کمک هزینه عائله مندی معادل یکصد و بیست درصد (۱۲۰٪) حداقل حقوق مبنای جدول ماده (۱) قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت و حق اولاد به ازای هر فرزند (حداکثر تا سه فرزند) معادل سی و پنج درصد (۳۵٪) حداقل حقوق مبنای جدول مذکور، پرداخت می گردد.

ماده ۱۰ - جدول موضوع ماده ۱ این قانون و سایر مواد مرتبط به آن تا پایان مدت آزمایشی آئیننامه استخدامی کارگزاران مجلس شورای اسلامی جایگزین جدول متوسط حقوق موضوع ماده ۱۶ آئیننامه مذکور می گردد.

آئیننامه اجرایی این ماده به تصویب کمیسیون مشترک دیوان محاسبات و بودجه و امور مالی و امور اداری و استخدامی مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

ماده ۱۱ - تفاوت حقوق و مزایای کارکنان غیررسمی شاغل در دستگاههای مشمول این قانون نباید از شصت درصد (۶۰٪) مجموع حقوق و مزایای مستخدمین مشمول این قانون در مشاغل مشابه، تجاوز نماید.

ماده ۱۲ - کلیه دستگاهها و مؤسسات و شرکتهای دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی که دارای مقررات خاص استخدامی می باشند، بانکها و شهرداریها و نیز شرکتها و مؤسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است تابع ضوابط و مقررات این قانون خواهند بود.

ماده ۱۳ (اصلاحی ۰۳، ۰۵، ۱۳۷۱-) از تاریخ اجرای این قانون، نیروهای مسلح، مشمول مفاد تبصره های ۲ و ۳ مواد ۱ و ۲ و مواد ۶، ۸، ۱۵ و ۱۶ آن بوده و اصلاحات ذیل در قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران، قانون مقررات استخدامی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و قانون حقوق و مزایای مستمر، پس انداز ثابت، حق بیمه و بیمه درمانی مشمولین قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران اعمال می شود.

۱ (الحاقی ۰۳، ۰۵، ۱۳۷۱-) عدد ۳۰۰ در بند الف ماده ۱۴۴ قانون مقررات استخدامی سپاه و بند الف ماده ۱ قانون حقوق و مزایای مستمر ارتش به عدد ۴۸۰ تغییر می یابد.

۲ (الحاقی ۰۳، ۰۵، ۱۳۷۱-) واحد حق کارآئی موضوع بند «ج» ماده ۱۴۴ قانون مقررات استخدامی سپاه و بند «ب» ماده ۱ قانون حقوق و مزایای مستمر ارتش، برای پرسنل دارای مدرک لیسانس و معادل آن یا بالاتر، عدد ۵/۲ تعیین می گردد.

۳ (الحاقی ۰۳، ۰۵، ۱۳۷۱-) بندهای «ج» و «د» ماده ۱۳۱ قانون ارتش، بند «ب» ماده ۱۴۴ قانون مقررات استخدامی سپاه و بندهای «ج» و «د» ماده ۱ قانون حقوق و مزایای ارتش حذف و بند زیر جایگزین می شود:

- حقوق پایه - مبلغی است معادل ۳، ۴ یا ۵ درصد مجموع حداقل حقوق و حق کارآئی و حقوق پایه سالهای قبل، که بر اساس ارزشیابی پرسنل، پس از هر یکسال خدمت به پرسنل تعلق می گیرد و به حقوق آنان اضافه می شود.

۴ (الحاقی ۰۳، ۰۵، ۱۳۷۱-) مبالغ موضوع بندهای ۱ و ۲ ماده ۹ قانون نظام هماهنگ پرداخت، به ترتیب جایگزین مبالغ موضوع ردیفهای ۱ و ۲ بند ب ماده ۱۴۹ قانون مقررات استخدامی سپاه و مبالغ موضوع بندهای ب و الف ماده ۱۵ قانون حقوق و مزایای ارتش می گردد و تبصره های ۲ و ۳ ماده ۱۵ قانون حقوق و مزایای ارتش و تبصره های ۴ و ۷ بند ب ماده ۱۴۹ قانون مقررات استخدامی سپاه لغو می شود.

۵ (الحاقی ۰۳، ۰۵، ۱۳۷۱-) تبصره ای به شرح زیر به مواد ۱۳۹ قانون ارتش و ۱۵۰ مقررات استخدامی سپاه اضافه می شود:

- میزان فوق العاده شغل پرسنل شاغل در نیروهای مسلح، نباید از ۵۰٪ مجموع حداقل حقوق و حق کارآئی شاغل کمتر و از ۱۵۰٪ آن بیشتر باشد.

فوق العاده شغل پرسنل شاغل در مشاغل فرماندهی، مدیریت و سرپرستی، همچنین فوق العاده شغل پرسنل متصدی مشاغل تحقیقی و تخصصی و با آموزشی، هر کدام تا ۲۵٪ مجموع حداقل حقوق و حق کارآئی پرسنل قابل افزایش است.

ماده ۱۴ - حقوق قضات بشرح زیر محاسبه می گردد.

(سنوات خدمت قابل قبول + ضریب افزایش سنواتی + عدد مبنای) ضرب حقوق = حقوق

تبصره ۱ - ضریب حقوق موضوع این ماده معادل ضریب حقوق اعضای رسمی هیأت علمی (آموزشی و پژوهشی) شاغل و بازنشسته دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی مصوب ۱۳۶۸ مجلس شورای اسلامی و تغییرات بعدی آن خواهد بود.

تبصره ۲ - عدد مبنای، به ترتیب گروههای شغلی قضات که حداقل دارای دانشنامه لیسانس قضایی و یا معادل آن باشند بشرح زیر تعیین می گردد:

گروه (۱) ۸۰

گروه (۲) ۹۰

گروه (۳) ۱۰۰

گروه (۴) ۱۱۰

گروه (۵) ۱۲۰

گروه (۶) ۱۳۰

گروه (۷) ۱۴۰

گروه (۸) ۱۵۰

تبصره ۳ - در محاسبه حقوق دارندگان مشاغل قضایی کمتر از لیسانس و معادل آن (موضوع ماده واحده قانون تعیین وضعیت قضایی کسانی که سه سال در دادرهای انقلاب اسلامی اشتغال بکار قضایی داشته اند) ۱۰ واحد از عدد مبنای هر گروه کسر خواهد شد.

تبصره ۴ - ضریب افزایش سنواتی تا پایان سال ۱۳۶۹ برابر (۳) و از اول سال ۱۳۷۰ برابر با (۵) تعیین می گردد.

تبصره ۵ - ضوابط مربوط به تغییر مقام و ارتقا، گروه قضات با در نظر گرفتن سوابق تجربی در امور قضایی، تحصیلات، ارزشیابی و توانایی آنان در انجام امور محوله بر

قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت - مصوب ۱۳۷۰/۰۶/۱۳

اساس آئین نامه ای است که به پیشنهاد وزیر دادگستری بتصویب رئیس قوه قضائیه خواهد رسید.

۳۶

تبصره ۶ - مفاد تبصره ۳ ماده ۱۳ این قانون شامل قضاتی که به درجه رفیع شهادت نائل شده یا می شوند نیز خواهد بود.

تبصره ۷ - عبارت «قضات دادگستری» به عنوان ردیف ۵ به بند هـ تبصره ۴۳ قانون بودجه سال ۱۳۶۴ کل کشور افزوده می شود.

تبصره ۸ - فوق العاده شغل قضات به میزان مقرر در ماده ۴ این قانون و تبصره های آن بنا به پیشنهاد مشترک وزارت دادگستری و سازمان اداری و استخدامی کشور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

۳۷

تبصره ۹ (الحاقی ۲۹، ۱۰، ۱۳۸۰-۱۳۸۰) - در محاسبه حقوق دارندگان پایه قضاتی در صورت داشتن مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد یا معادل آن در رشته های قابل قبول برای قضات ده واحد و برای مدرک دکترا یا معادل آن در همان رشته ها بیست واحد به عدد بنیای گروه شغلی آنان اضافه خواهد شد.

ماده ۱۵ - از تاریخ ۱۳۷۱/۱/۱ حقوق بازنشستگی و وظیفه از کارافتادگی و وظیفه وراث قانونی مستخدمین متوفی که تا قبل از تاریخ مزبور بازنشسته، از کارافتاده یا وظیفه بگیر شده یا بشوند به میزان بیست درصد (۲۰٪) حقوق قبلی آنان (اسفندماه سال ۱۳۷۰) اضافه می گردد.

ماده ۱۶ (اصلاحی ۱۰، ۲۹، ۱۳۷۲-۱۳۷۲) - از تاریخ ۱۳۷۲/۱/۱ حداکثر حقوق بازنشستگی و وظیفه از کارافتادگی و وظیفه وراث (جمع پرداختی به وراث) موضوع قانون راجع به تعیین حداکثر حقوق بازنشستگی و وظیفه مصوب خردادماه ۱۳۶۱ معادل ۱۱۰٪ حداکثر عدد بنیاء جدول حقوق موضوع این قانون و حداقل آن معادل ۲۰۰٪ حداقل عدد بنیاء، جدول مزبور تعیین می گردد.

تبصره - حداکثر حقوق بازنشستگی و وظیفه موضوع این ماده شامل مستخدمین است که از تاریخ ۱۳۷۱/۱/۱ به بعد بازنشسته، از کارافتاده یا فوت می شوند.

ماده ۱۷ - در صورتی که مبلغ حقوق و فوق العاده شغل مستخدمین مشمول این قانون پس از تطبیق وضع استخدامی با مقررات این قانون از مجموع حقوق و فوق العاده هایی که طبق قوانین و مقررات مورد عمل مستحق دریافت آن هستند کمتر شود تفاوت این دو مبلغ را به عنوان تفاوت تطبیق حقوق دریافت خواهند کرد. هرگونه افزایش بعدی حقوق و فوق العاده شغل اینگونه مستخدمین تا استهلاك کامل از تفاوت تطبیق مذکور کسر خواهد شد.

تبصره - دولت می تواند به منظور تطبیق وضع مقررات مربوط به امتیازات پایه ها و سنوات تر فیع تشویقی یا سایر عناوین مشابه که تاکنون اعمال میشده است معادل آن را به کلیه کارکنان شاغل و بازنشسته بابت سوابق خدمت در جبهه، بسیج، مناطق جنگ زده و محروم و سوابق اسارت، مفقودالثر بودن و جانبازی اعطا، نماید.

ماده ۱۸ - بمنظور استقرار نظام هم آهنگ پرداخت در دستگاههای دولتی و نظارت بر اجرای آن، شورای حقوق و دستمزد مرکز از دبیرکل سازمان امور اداری و استخدامی کشور، وزیر امور اقتصادی و دارایی، رئیس سازمان برنامه و بودجه و دو نفر از اعضای کمیسیون امور اداری و استخدامی به انتخاب مجلس شورای اسلامی (به عنوان ناظر) و وزیر ذریع (در صورت طرح موضوع مرتبط با آن وزارتخانه در دستور جلسه شورا) تشکیل می شود.

ماده ۱۹ - مواد ۱، ۲، ۳، ۴، ۷، ۱۰، ۱۳، ۱۴، ۱۷، ۲۰، ۲۱، ۲۲ و تبصره های ذیل آنها از تاریخ ۱۳۷۰/۱/۱ در سقف اعتبار ردیف های ۵۰۳۱۳۷ و ۵۰۳۱۴۵ قانون بودجه سال ۱۳۷۰ کل کشور و اعتبارات مصوب دستگاههای ذریع و سایر مواد و تبصره های این قانون از تاریخ ۱۳۷۱/۱/۱ لازم الاجرا، می باشد.

۳۸

تبصره - دولت مکلف است پرداخت فوق العاده شغل مستخدمین موضوع ماده ۴ این قانون را در سال ۱۳۷۰ نسبت به سایر پرداختها در اولویت بعدی قرار داده و نسبت به برقراری آن در حدود اعتبارات باقیمانده از ردیف های ۵۰۳۱۳۷ و ۵۰۳۱۴۵ قانون بودجه سال ۱۳۷۰ کل کشور و اعتبارات پرسنلی مربوطه به تناسب و به ترتیب مقرر در ماده مذکور اقدام نماید، علاوه بر آن حقی را برای مستخدمین مشمول ایجاد نمی نماید.

ماده ۲۰ - به دولت اجازه داده می شود تا تصویب آئین نامه های اجرایی این قانون صدور احکام تطبیق وضع کارکنان مشمول قسمتی از افزایش حقوق و مزایای موضوع این قانون نسبت به دریافتی فعلی کارکنان مذکور را از محل اعتبارات پرسنلی دستگاههای اجرایی مربوط و اعتبار ردیف ۵۰۳۱۳۷ قانون بودجه سال ۱۳۷۰ کل کشور تأمین و پرداخت و به هزینه قطعی منظور دارد.

۳۹

ماده ۲۱ - آئیننامه اجرایی این قانون حداکثر ظرف سه ماه توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

۴۰

ماده ۲۲ - کلیه قوانین مغایر با این قانون لغو می گردد.

۴۱

تبصره - قانون مصوب شورای انقلاب در خصوص تعیین حداقل و حداکثر دریافتی مشمولین قانون استخدام کشوری توسط هیأت دولت به قوت خود باقی است.

۴۲

قانون فوق مشتمل بر بیست و دو ماده و سی و یک تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سیزدهم شهریورماه یکهزار و سیصد و هفتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۰/۶/۲۴ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - مهدی کروبی

معاونت تدوین، تحقیق و انتشار قوانین و مقررات - معاونت حقوقی ریاست جمهوری (Qavanin.ir)

